

شیفته شوخی بودن چه اثری دارد؟

در دین مبین اسلام هرنوع سرگرمی که طی آن، دستورات خداوند زیر پا گذاشته می‌شود، هر چند با هدفی خیرخواهانه و انسان دوستانه هم باشد، ممنوع است.

در دین مبین اسلام هرنوع سرگرمی که طی آن، دستورات خداوند زیر پا گذاشته می‌شود، هر چند با هدفی خیرخواهانه و انسان دوستانه هم باشد، ممنوع است.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، با مروری در آیات قرآن و دیگر روایات، به این نکته پی خواهیم برد که تفریح و سرگرمی در دیدگاه اسلام، دارای احکام متفاوتی است، بدین ترتیب که آن نوع از سرگرمی‌هایی که هدفی جز خوشگذرانی و گذران عمر به بطالت در آنها نباشد، مورد تأیید نبوده و سزاوار شخصیت یک فرد با ایمان ارزیابی نمی‌شود.

امام علی(ع) درباره مذمت گذراندن عمر به سرگرمی‌های بیهوده و همراه با گناه و غفلت فرمودند: " دورترین مردم از موفقیت، کسی است که شیفته سرگرمی و شوخی است 1".

ایشان درجایی دیگر می‌فرمایند: "ای مردم! از خدا بترسید؛ زیرا هیچ کسی عبث آفریده نشده است، تا به سرگرمی و غفلت گذراند و مهمل رها نشده است تا بیهودگی کند 2".

آن حضرت همچنین درباره پیامد سرگرمی زیاد، فرمودند: "کسی که سرگرمیش زیاد، عقلش کم است 3".

امام علی(ع) همچنین حضور در مجالس سرگرمی (و خوشگذرانی)، را موجب تباه ایمان می‌دانند 4".

منابع احادیث:

- 1- غرر الحکم: 3333 منتخب میزان الحکمة: 504
- 2- نهج البلاغة: الحکمة 370 منتخب میزان الحکمة: 504
- 3- غرر الحکم: 8426 منتخب میزان الحکمة: 504
- 4- غرر الحکم: 9815 منتخب میزان الحکمة: 504